

نپتون ، مدار خورشید را دور زد

سیاره نپتون در روز 11 جولای یک سال کامل را پس از کشف شدنش توسط انسان ها پشت سر می گذارد، یعنی اولین دور در مدار خورشید را کامل می کند.

جام جم آنلاین: سیاره نپتون در روز 11 جولای یک سال کامل را پس از کشف شدنش توسط انسان ها پشت سر می گذارد، یعنی اولین دور در مدار خورشید را کامل می کند.

به گزارش مهر، روز 11 جولای 2011 در تاریخ علم نجوم روز بسیار پر اهمیتی است زیرا در این روز کشف سیاره نپتون یک ساله می شود، البته نه یک سال زمینی، بلکه یک سال نپتونی که برابر 164.79 سال زمینی است.

نپتون در تاریخ 23 سپتامبر سال 1846 کشف شد و این اولین باری است که پس از کشفش یک دور کامل در مدار خورشید را کامل می کند.

کشف نپتون در تاریخ نجوم یک نقطه عطف به شمار می رود، کشف این سیاره نه به واسطه رصدهای یک اخترشناس ، بلکه به واسطه محاسبات دقیق ریاضیدانان کشف شده است. به این شکل ابتدا آشفتگی های موجود در مدار اورانوس شناسایی شد و سپس این نظریه ارائه شد که وجود دور افتاده ترین سیاره سامانه خورشیدی تنها در صورت وجود سیاره ای دیگر قابل توضیح است، حتی سیاره ای دور افتاده تر که گرانش آن بر روی مسیر حرکت مداری اورانوس تاثیر گذار باشد.

«جان آدامز» و «اربین لو وریه» ریاضیدانان انگلیسی و فرانسوی به صورت جداگانه این محاسبات را انجام دادند. هر دو این ریاضیدانان بر سر موقعیت نپتون، جایی از آسمان که اخترشناسان باید به دنبال این سیاره می گشتند به توافق رسیده بودند. با این همه شیوه ارائه نتایج این دو متفاوت بود و سرانجام اخترشناسان در برلین توانستند این سیاره را با توجه به محاسبات «لو وریه» رصد کنند.

10 سال بعد «ویلیام لاسل» تلسکوپ قدرتمند خود را به سوی این سیاره چرخاند و توانست سیاره آبی رنگ را به همراه ستاره ای کم نور در نزدیکی اش رصد کند. بعدها اخترشناسان این ستاره کم نور را قمر تریتون معرفی کردند.

ساختار دقیق این سیاره تا سال 1989، زمانی که فضاییمای ویه جر 2 از کنار آن عبور کرده و تصاویری را از این جهان آبی خاموش به زمین ارسال کرد، آشکار نشد. تحلیلهای بیشتر بر روی عکس های ویه جر نشان داد لکه های تیره رنگی که بر روی نپتون دیده می شوند، توفانهای عظیم و ستونی شکل هستند.

شگفتی بزرگ درباره این سیاره قمر تریتون است، زیرا از اتمسفری بسیار رقیق برخوردار بوده و رگه هایی بزرگ از موادی تیره رنگ بر روی سطح آن دیده می شود که به واسطه فوران نیتروژن و غبار از زیر سطح یخی قمر در اثر تابش خورشید به وجود آمده اند. به بیانی دیگر می توان به این نتیجه رسید که حتی در مرز سامانه خورشیدی، جایی که درجه حرارت پایین تر از منفی 200 درجه سلسیوس است، نور خورشید همچنان می تواند در ایجاد سیستم آب و هوایی مشخص و مجزا تاثیر گذار باشد.